

DOM

afsagt den 11. juni 2014 af Vestre Landsrets 8. afdeling (dommerne Lisbeth Parbo, Annette Dellgren og Gitte Bækgaard Jensen (kst.)) i ankesag

V.L.

L

mod

Forsikring

Retten i Kolding har den 13. august 2013 afsagt dom i 1. instans (rettens nr.

Påstande

For landsretten har appellanten, L , nedlagt påstand om, at byrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til fortsat behandling i byretten.

Indstævnte, Forsikring, har påstået dommen stadfæstet.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ifølge forældelseslovens § 3, stk. 1, er forældelsesfristen 3 år, og for fordringer på erstatning eller godtgørelse for skade forvoldt uden for kontraktforhold regnes forældelsesfristen fra tidspunktet for skadens indtræden, jf. § 2, stk. 4.

Da skadestidspunktet var den 17. august 2008, var L. eventuelle krav herefter som udgangspunkt forældet 3 år efter denne dato.

Det følger af forældelseslovens § 21, stk. 5, at såfremt der inden forældelsesfristens udløb er indledt forhandlinger om fordringen mellem skyldneren og fordringshaveren, eventuelt under medvirken af en uafhængig tredjemand, indtræder forældelse tidligst 1 år efter det tidspunkt, hvor forhandlingerne må anses for afsluttet.

I bemærkningerne i lov forslaget (L.F.F. 2006-2007.1.165, side 39) til denne bestemmelse anføres det blandt andet:

»For så vidt angår »almindelige« forligsforhandlinger, dvs. forhandlinger, der ikke foregår under medvirken af en uafhængig tredjemand, skal der være tale om egentlige forhandlinger mellem parterne om kravet eller grundlaget for dette, således at kreditor har foje til at antage, at det ikke er nødvendigt at iværksætte retslige skridt for at undgå forældelse.«

Dommerne Lisbeth Parbo og Gitte Bækgaard Jensen udtaler herefter:

Brevet af 16. maj 2011 fra Forsikring fremtræder som led i en korrespondance med L. daværende advokat og som svar på flere henvendelser fra ham, idet der i brevets indledning er henvist til, at forsikringsselskabet havde modtaget kommunale akter i sagen, lønsedler og flere rykkerbreve, ligesom forsikringsselskabet beklagede den lange sagsbehandlingstid og det meget sene svar. I brevet anerkendte Forsikring, at L. havde krav på erstatning for et men på 10 %, og anmodede samtidig om at få oplyst, hvilken revalideringsydelse L. modtog, idet forsikringsselskabet ønskede at se på hans tabte arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarslovens § 2 og efter modtagelsen af de ønskede oplysninger ville se på hans månedlige tab. Af brevets indhold fremgår, at forsikringsselskabet ville se på spørgsmålet om tabt arbejdsfortjeneste, fordi selskabet vurderede, at L. situation ikke var tilstrække-

ligt afklaret til, at man "på nuværende tidspunkt" ville komme med et tilbud om erstatning for tab af erhvervsevne.

L. s daværende advokat svarede på brevet den 14. juni 2011, hvor han bl.a. sendte forskellige oplysninger og tilkendegav, at L situation måtte betragtes som stationær. Han sluttede brevet af med at tilkendegive, at han imødeså en tilbage melding fra forsikringsselskabet.

Efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger, herunder navnlig indholdet af forsikringsselskabets brev af 16. maj 2011, anser vi det for bevist, at der har været indledt forhandlinger mellem parterne som anført i forældelseslovens § 21, stk. 5, idet brevet gav L og hans daværende advokat føje til at antage, at det ikke var nødvendigt at iværksætte retslige skridt for at undgå forældelse. Det efterfølgende forløb, hvor forsikringsselskabet ikke reagerede på advokatens svar af 14. juni 2011 eller hans rykkere før ved brevet af 15. marts 2012, kan ikke medføre en ændret vurdering, bl.a. fordi forsikringsselskabet også tidligere – som angivet i brevet af 16. maj 2011 – havde været meget længe om at svare på henvendelser. Forløbet kan heller ikke medføre, at forhandlingerne anses for afsluttede tidligere end den 15. marts 2012, hvor forsikringsselskabet meddelte, at der efter selskabets opfattelse var indtrådt forældelse.

Forældelse var således ikke indtrådt, da I den 21. december 2012 anlagde sag mod Forsikring, jf. herved forældelseslovens § 21, stk. 5, sidste led. Vi stemmer derfor for, at L påstand om, at byrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til fortsat behandling i byretten, tages til følge.

Dommer Annette Dellgren udtaler:

I brevet af 16. maj 2011 til L : daværende advokat anførte Forsikring følgende:

"Vi ønsker derfor nu, at se på jeres klients tabte arbejdsfortjeneste efter EAL § 2. Da der i denne ydelse skal fratrækkes revalideringsydelsen, bedes I venligst indsende oplysninger om, hvad jeres klient modtager i revalideringsydelse?"

I et brev af 14. juni 2011 svarede L, daværende advokat forsikringssekskabet og fremsendte diverse oplysninger, men Forsikring foretog sig herefter – trods adskillige rykkere – ikke videre i sagen før den 15. marts 2012, hvor forsikringssekskabet meddelte, at kravet var forældet.

På denne baggrund finder jeg ikke grundlag for at fastslå, at parterne efter den 16. maj 2011 var i forhandlinger om L krav, eller at hans daværende advokat havde føje til at antage, at det ikke var nødvendigt at iværksætte retslige skridt for at undgå forældelse. Den omstændighed, at Forsikring i brevet af 16. maj 2011 tilkendegav at ville udbetale godtgørelse for men til L kan ikke føre til et andet resultat.

L eventuelle krav var derfor forældet, da han anlagde sagen den 21. december 2012, og jeg stemmer derfor for at stadfæste byrettens dom.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, og landsretten tager herefter L påstand til følge.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til fortsat behandling i byretten.

Lisbeth Parbo

Annette Dellgren

Gitte Bækgaard Jensen

(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling

Udskriftens rigtighed bekræftes

Vestre Landsret den 11. juni 2014

Jonna Bregendahl

stedfortræder

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 13. august 2013 i sag nr. BS

L

mod

Forsikring

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag drejer sig om, hvorvidt sagsøgerens, I eventuelle krav på erstatning fra sagsøgte, 'orsikring, er forældet.

Hovedspørgsmålet er, om der har været indledt forhandlinger mellem parterne om fordringen og i givet fald, om forhandlingerne har været afsluttet i mere end ét år før sagsanlægget, jf. forsikringsaftalelovens § 21, stk. 5.

L har endeligt nedlagt påstand om, at Forsikring tilpligtes at anerkende, at hans krav mod dem, der udspringer af færdselsuheldet af 17. august 2008, ikke er forældet.

Forsikring har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Den 17. august 2008 var L involveret i et færdselsuheld, hvor han som fører af en bil blev påkørt bagfra af en anden bil.

Forsikring var ansvarsforsikringsselskab for bilen, som påkørte L.

L blev som følge af uheldet bevilliget revalidering i perioden 1. februar 2010 til 1. september 2013.

Den 18. maj 2011 meddelte Forsikring blandt andet følgende vedrørende tabt arbejdsfortjeneste/tab af erhvervsevne til L Javærende advokat:

”Da det som følge af de lægelige oplysninger i sagen (...) er tvivlsomt om jeres klient klarer dette forløb, vurderer vi ikke på nuværende tidspunkt, at jeres klient er tilstrækkelig afklaret til, at vi vil kunne komme med et tilbud på erstatning.

Vi ønsker derfor nu, at se på jeres klients tabte arbejdsfortjeneste efter EAL § 2. Da der i denne ydelse skal fratrækkes revalideringsydelsen, bedes I venligst indsende oplysninger om, hvad jeres klient modtager i revalideringsydelse?

Vi vil efter modtagelsen af disse oplysninger se på jeres klients månedlige tab”

Forsikring udbetalte samtidig en godtgørelse ud fra en méngrad på 10 pct.

L advokat fremsendte den 14. juni 2011 de ønskede oplysninger til Forsikring og anførte, at man herefter inødeså en tilbagemelding fra Forsikring.

Da L advokat ikke modtog et svar, rykkede han herfor ved i alt 7 breve i perioden 18. august 2011 til 15. marts 2012.

Ved brev af 15. marts 2012 meddelte Forsikring, at der var indtrådt forældelse både for så vidt angik de midlertidige og de varige erstatningskrav efter erstatningsansvarsloven.

L skiftede herefter advokat, der anlagde sagen den 21. december 2012.

Forældelsesspørgsmålet er blevet udskilt til særskilt behandling og pådømmelse i medfør af retsplejelovens § 253.

Parternes synspunkter

L har i påstandsdokumentet gjort gældende:

”...

Det gøres gældende, at forhandlingerne ikke har været afsluttet.

Efter praksis er det sådan, at der ved vurderingen af, om en sag må anses for afsluttet, skal der tages hensyn til, om der er fremsat et tilbud, der er accepteret.

Endvidere skal der tages hensyn til, om skadevolder har meddelt

skadelidte, at sagen måtte betragtes som afsluttet, eller om det "lå i kortene", at sagen nu var afsluttet.

Herudover kan man vurdere, om der er hengået meget lang tid uden af skadelidte har reageret.

Det gøres gældende, at ingen af disse betingelser har været opfyldt.

Sagsøger har aldrig modtaget underretning om, at sagsøgte anså forhandlinger for afsluttede. Som anført er det almindeligt antaget, at dette er en betingelse.

Sagsøgeren har ej heller stiltiende givet udtryk for, at kravet skulle være opgivet.

Set i lyset af det samlede handlingsforløb, indbærer anmodningen fra sagsøgte om yderligere oplysninger på ingen måde, at sagsøgte kan anse forhandlingerne for afsluttede.

Under disse omstændigheder må der foreligge en særligt pligt til for sagsøgte, at meddele, at man anser forhandlingerne for afsluttede, hvilket ikke er sket.

Det bestrides, at forældelsesfristen løber fra skadesdatoen.

Sagsøgtes synspunkt er uetisk derved, at sagsøgte uden at meddele sin stillingtagen trækker sagen i langdrag ved ikke at svare på henvendelser, og derefter påberåbe sig forældelse.

Sammenfattende gøres det således gældende, at forhandlingerne ikke har været afsluttet, jfr. forældelsesloven af 2007 § 21, stk. 5 med den virkning, at sagsøgerens krav mod sagsøgte ikke er forældet.

..."

Advokat _____ har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumentet.

Forsikring har i påstandsdokumentet gjort gældende:

"...

Det gøres gældende, at eventuelle supplerende krav, der kan relateres til færdselsuheldet den 17. august 2008, ved sagens anlæg var forældede efter forældelsesloven af 2007, § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, idet der er hengået mere en 3 år fra skadens indtræden.

vægt på sagens karakter og omfang.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte,   Forsikring, frifindes.

Sagsøgeren, L: , skal til   Forsikring i sags-
omkostninger betale 30.000 kr. med procesrente fra den 21. december 2012.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Niels Klitgaard
kst. dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Kolding, den 13. august 2013.

Anita Raunholt Petersen, Kontorfuldmægtig